

ଆସ ବୁଲିଯିବା ବୃନ୍ଦିସ୍ଥଳ

ମନୋରମା ବିଶ୍ୱାଳ ମହାପାତ୍ର

ଆସ ବୁଲିଯିବା ଚାନ୍ଦିପୁର

ଡଃ ମନୋରମା ବିଶ୍ୱାଳ ମହାପାତ୍ର

ପ୍ରକାଶକ: ବାସବ ମହାପାତ୍ର

ପ୍ରୀତମ ପ୍ରକାଶନ

୧୨୫ ଆଚାର୍ଯ୍ୟବିହାର, ଭୁବନେଶ୍ୱର

ପ୍ରଥମ ସଂସ୍କରଣ: ୨୦୦୮

ଅଳଙ୍କାରଣ: ତନୁଜ ମଲ୍ଲିକ

ମୁଦ୍ରଣ: ଦିବ୍ୟ ମୁଦ୍ରଣୀ

ମୂଲ୍ୟ: ୨୦ ଟଙ୍କା

ଆସ ବୁଲିଯିବା ଚାନ୍ଦିପୁର

ମନୋରମା ବିଶ୍ୱାଳ ମହାପାତ୍ର

Aasa Bulijiba Chandipura

by **Dr. Monorama Biswal Mohapatra**

Publisher **Basab Mohapatra**

Pritam prakasan

125 Acharyabihar, Bhubaneswar

Cell : 94370 11003

First Edition **2008**

Layout Design **Tanuj Mallick**

Printed at **Dibya Mudrani**

Price **Rs. 20/-**

ଆସ ବୁଲିଯିବା ବୃନ୍ଦାସୁର

ମନୋରମା ବିଶ୍ୱାଳ ମହାପାତ୍ର

ପ୍ରାଥମ୍ ପ୍ରକାଶନ

ଆଗରେ ମକର ସଂକ୍ରାନ୍ତି । ସ୍କୁଲ ଛୁଟି । ବହୁତ ଦିନ ହେବ ପିଲା
ଦୁହେଁ ଲଗାଇଛନ୍ତି ‘ଆମକୁ ବୁଲାଇ ନେଇଚାଲ’ ଆମେ ନଈ ଦେଖୁ, ବୁଲୁ,
ସମୁଦ୍ର ଦେଖୁ, ମନ୍ଦିର ଦେଖୁ । ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲି ତମେମାନେ
ଅନେକ ନଈର ନାଁ ଶୁଣିଛ - ଯେମିତି ସୁବର୍ଣ୍ଣରେଖା, ସାଲନ୍ଦୀ, ବୁଢାବଳଙ୍ଗ
ଇତ୍ୟାଦି । ତମମାନଙ୍କୁ ମୁଁ ଏମିତି ଏକ ସ୍ଥାନକୁ ନେଇଯିବି ଯେଉଁଠି ନଈ
ଅଛି, ସମୁଦ୍ର ବି ଅଛି । ତା’ଛଡ଼ା ଜଣେ କବିଙ୍କ ଗାଁ ତମକୁ ଦେଖାଇବି ।
ସେ କବିଙ୍କ ନାଁ ହେଲା ଫକୀର ମୋହନ ସେନାପତି । ତାଙ୍କ ଘର

ମଲ୍ଲିକାଶପୁର ଗାଁ'ରେ । ବାଲେଶ୍ବର ପାଖରେ ମଲ୍ଲିକାଶପୁର । ଠୁମୁରୀ ଆଖି ମଳି ମଳି ମୋତେ ଅନାଇଲା । କହିଲା,
ବାଲେଶ୍ବରରେ କ'ଣ ସମୁଦ୍ର ଅଛି । ଠୁମୁରୀର ବଡ଼ ଭଉଣୀ ଗୁନ୍‌ଗୁନ୍ । ସେ ତୃତୀୟ ଶ୍ରେଣୀରେ ପଡ଼େ । ଠୁମୁରୀ ପଡ଼େ ପ୍ରଥମ
ଶ୍ରେଣୀରେ । ଗୁନ୍‌ଗୁନ୍ କହିଲା ଆମ ଶ୍ରେଣୀ ସାର୍ କହୁଥିଲେ ବାଲେଶ୍ବର ପାଖ ସମୁଦ୍ରର ନାଁ ଚାନ୍ଦିପୁର । ଆମେ ଚାନ୍ଦିପୁର
ଯିବା, ବାଲେଶ୍ବରର ବୁଢ଼ାବଳଙ୍ଗ ନଈ ମଧ୍ୟ ଦେଖିବା ।

ମୁଁ କହିଲି ଖାଲି ବୁଢ଼ାବଳଙ୍ଗ ନୁହେଁ - ସୁବର୍ଣ୍ଣରେଖା ନଈ ମଧ୍ୟ ଦେଖିବ । ତା'ଛଡ଼ା କ୍ଷୀରଚୋରା ଗୋପିନାଥ ମନ୍ଦିର
ମଧ୍ୟ ବାଲେଶ୍ବର ପାଖ ରେମୁଣାରେ ରହିଛି । ଖୁବ୍ ସୁନ୍ଦର ମନ୍ଦିର । ଦେଖିଲେ ଛାଡ଼ି ଆସିବାକୁ ମନ ହେବନି । ମନ୍ଦିର ନାଁ
କାହିଁକି କ୍ଷୀର ଚୋରା ଗୋପିନାଥ ହେଲା ସେ ଗପ ବି ତମକୁ କହିବି ।

ପିଲା ଦୁହେଁ ଖୁସିରେ ନାଚି ଉଠିଲେ । କେବେ ଯିବା, କେବେ ଯିବା କହି ଅଧିର ହେଲେ । ମୁଁ କହିଲି ମକର
ସଂକ୍ରାନ୍ତିରେ ଛୁଟି ଅଛି । ସେଇଦିନ ଯିବା । ବାଲେଶ୍ବରରେ ତମ ଦାଦା ଖୁଡ଼ା ଅଛନ୍ତି, ଗୋଟାଏ ଦିନ ତାଙ୍କ ଘରେ ରହି
ଫେରିବା ।

ଠୁମୁରୀ ଆଉ ଗୁନ୍‌ଗୁନ୍‌ଙ୍କୁ ରାତିରେ ନିଦ ନାହିଁ । କେତେବେଳେ ରାତି ପାହିବ । ରାତିରେ ଶୋଇବା ପୂର୍ବରୁ ସାଙ୍ଗରେ
କି କି ଜିନିଷ ଯିବ ମୁଁ ଗୋଟାଏ ତାଲିକା କରିଦେଲି । ଶୀତ ଦିନ । ଭୁବନେଶ୍ବରଠାରୁ ବାଲେଶ୍ବରରେ ଅଧିକ ଶୀତ । ସାଙ୍ଗରେ

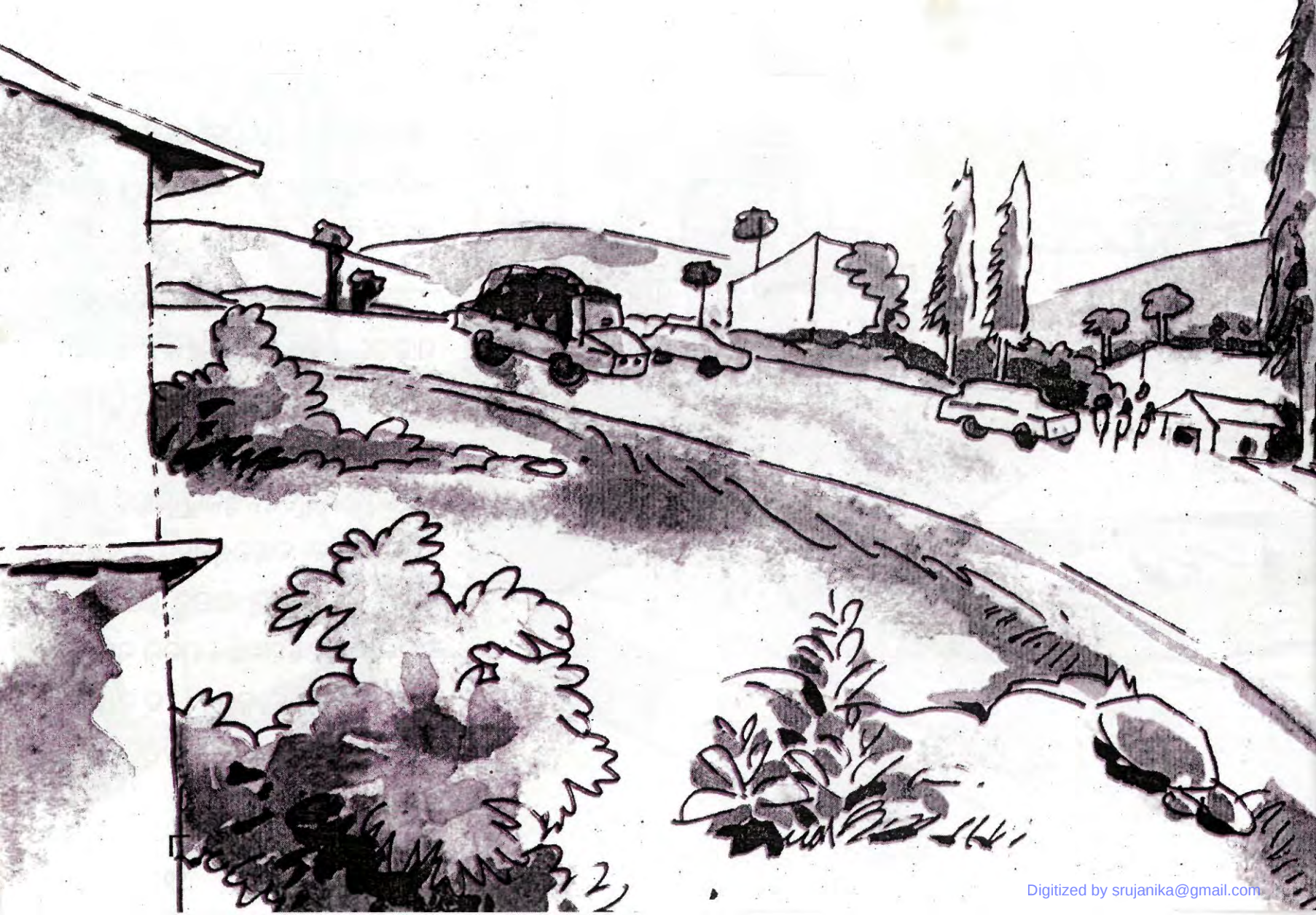
ଅଧିକ ଶୀତ ଲୁଗା ନେବାକୁ ହେବ । ଠୁମୁରୀ ଭଲ ଚିତ୍ର ଆଙ୍କେ । ତେଣୁ ମୁଁ କହିଲି
କାଗଜ ଆଉ ରଙ୍ଗ ପେନ୍‌ସିଲ୍ ସାଙ୍ଗରେ ନେବାକୁ ଭୁଲିବନି । କାରଣ ନଈ ଆଉ
ଡଙ୍ଗାର ଚିତ୍ର ଆଙ୍କିବ । କେତେ କେତେ ଛୋଟବଡ଼ ଡଙ୍ଗା ନଈକୂଳରେ
ରହିଥିବାର ଦେଖିବ । ଭୁବନେଶ୍ୱର ଫେରିଲେ ସାଙ୍ଗମାନଙ୍କୁ ଦେଖାଇବ ।
ଚିତ୍ରସବୁ ପଢ଼ିକାକୁ ପଠାଇବ । ରାତିରେ ସବୁ ସଜଡ଼ା ସଜଡ଼ି ହୋଇଗଲା ।
କେବଳ ରାତି ପାହିବାକୁ ଅପେକ୍ଷା । ସେଥର ଗୁନ୍‌ଗୁନ୍ ଆଉ ଠୁମୁରୀ
ଦିଲ୍ଲୀରୁ ଯେଉଁ ଫୁଲ୍ ଆଣିଥିଲେ ସୁନ୍ଦର ତୁମ୍‌କୀ ବସା ଫୁଲ୍ ସେଇ
ଫୁଲ୍ ଦୁହେଁ ପିନ୍ଧିଲେ । ଦୁଇଟି ସୁନ୍ଦର ପ୍ରଜାପତି ହୋଇଗଲେ
ଫୁଲ୍ ପିନ୍ଧିଲା ପରେ । ଖୁସିରେ ପାଦ ଆଉ ତଳେ ଲାଗୁନି ।
ବାପା ମର୍ଷ୍ୟଂସ୍ତ୍ରାକରୁ ଫେରିଲେ । କହିଲେ ତମେ
ଦୁହେଁ ରେଡି ହୋଇଗଲଣି ଦେଖୁଛି । ଡ୍ରାଇଭର
ଆସିନି । ସକାଳ ଏବେ ସାତଟା ମାତ୍ର ।
ଗୁନ୍‌ଗୁନ୍ କହିଲା- “ବାପା ତମେ କ’ଣ
ସମୁଦ୍ର ଦେଖିବ ? ଆମ ସହିତ

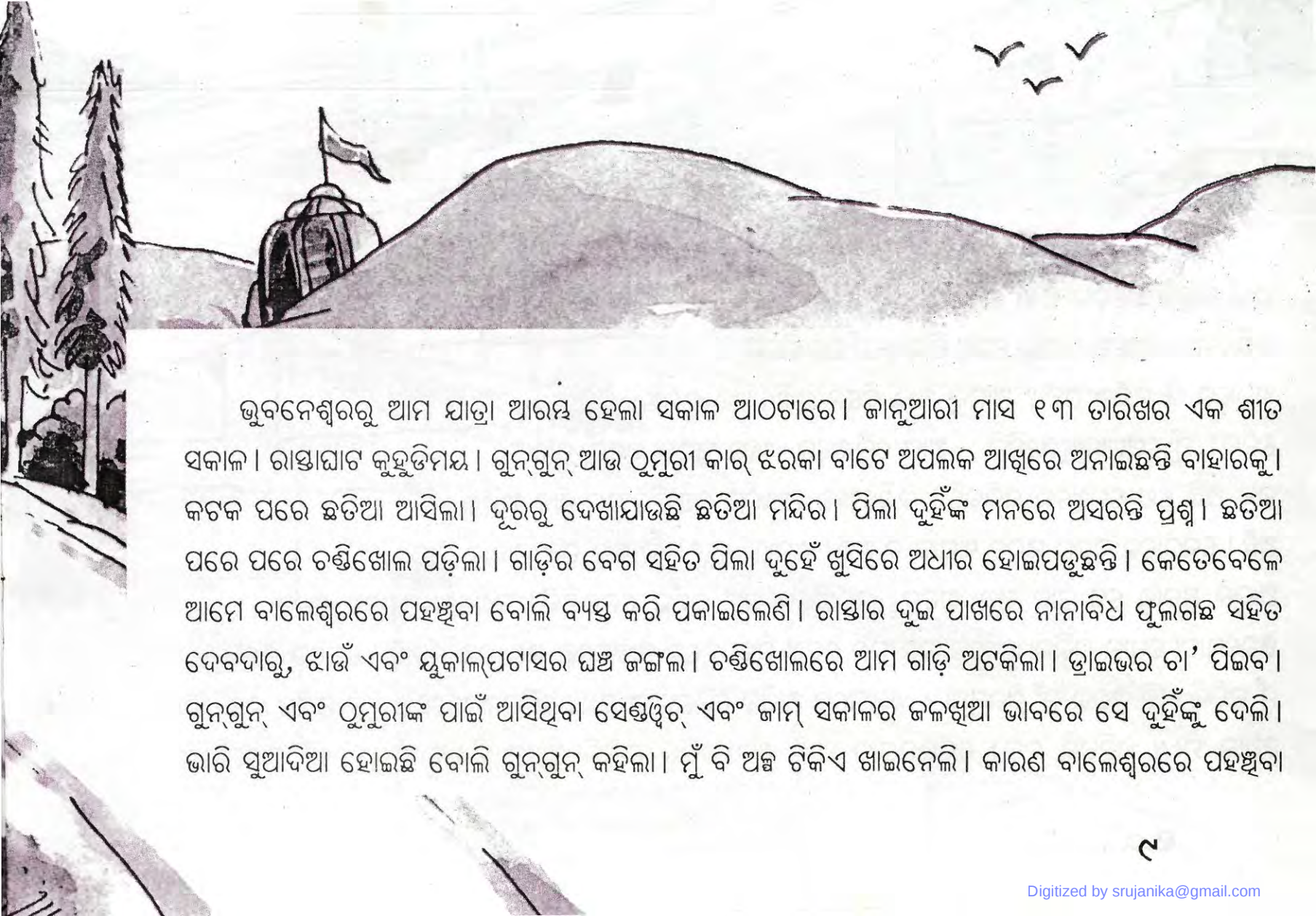

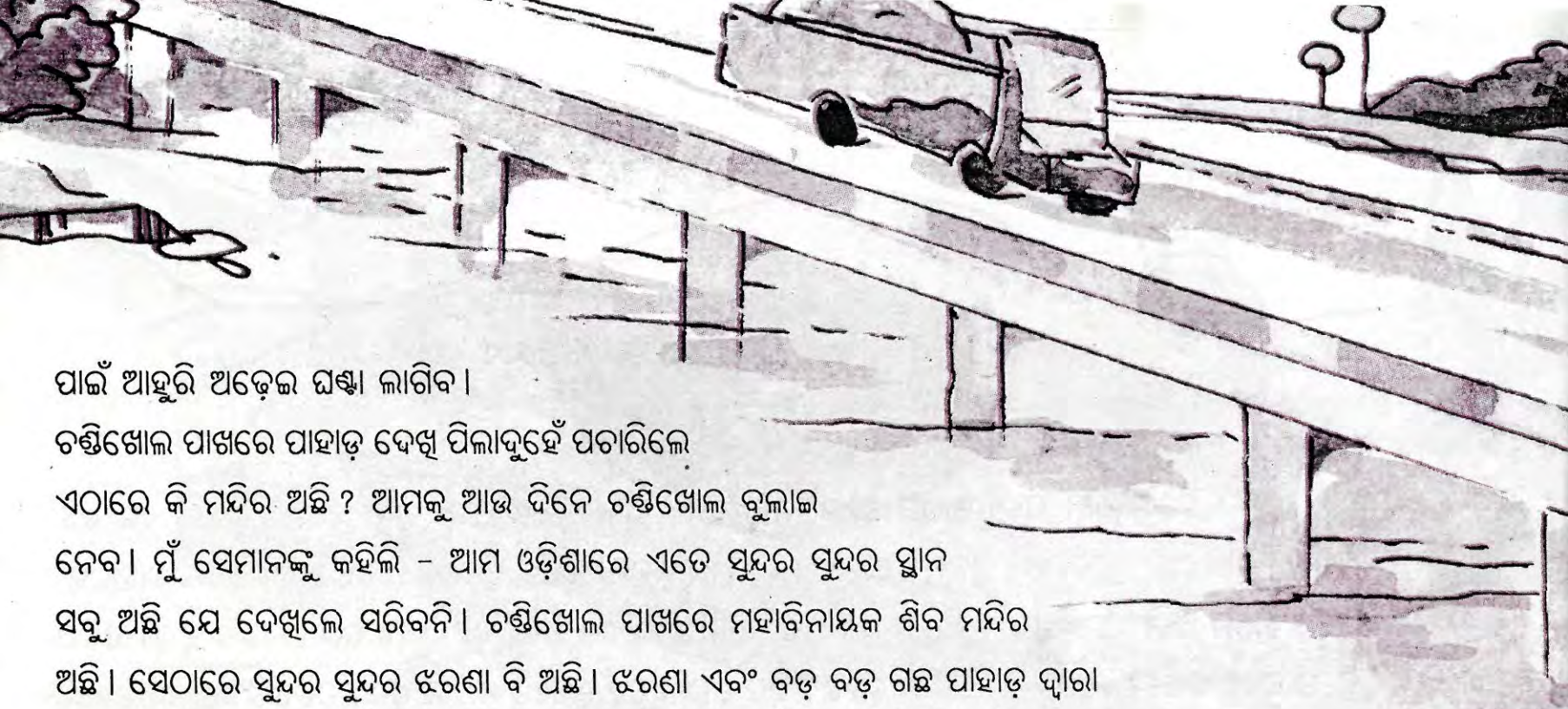
ଯାଇଥିଲେ କେତେ ମଜା ହୋଇଥାଆନ୍ତା
କହିଲ। ଏଥର ନ ଗଲ ନାହିଁ। ଆର
ଥରକୁ ନିଶ୍ଚୟ ଯିବ।

ସବୁ ସଜଡ଼ା ସଜଡ଼ି କରିଦେଲି।
ସାଙ୍ଗରେ ସେଣ୍ଟଡ଼ିର ଆଉ କିଛି କଦଳୀ
ନେଲି। ବାଟରେ ଖାଇବା ପାଇଁ। ଠୁମୁରୀ
ଆଉ ଗୁନ-ଗୁନ-ଙ୍କର ପ୍ରିୟ ଖାଦ୍ୟ
ସେଣ୍ଟଡ଼ିର। ଭୁବନେଶ୍ୱରରୁ ସାତେ ତିନି
ଘଣ୍ଟା ଲାଗିବ ବାଲେଶ୍ୱରରେ ପହଞ୍ଚିବା
ପାଇଁ। ଦାଦାଖୁଡ଼ୀଙ୍କୁ ଆଗରୁ ଫୋନ୍‌ରେ
ସବୁକଥା କୁହାହୋଇଛି। ମକର ସଂକ୍ରାନ୍ତି
ଦିନ ଶାନ୍ତିକାନନ ବୁଲାଇବି
ପିଲାମାନଙ୍କୁ। ତାପରେ ଚାନ୍ଦିପୁର ଏବଂ
କ୍ଷୀରଚୋରା ଗୋପୀନାଥ।

ଭୁବନେଶ୍ୱରରୁ ଆମ ଯାତ୍ରା ଆରମ୍ଭ ହେଲା ସକାଳ ଆଠଟାରେ । ଜାନୁଆରୀ ମାସ ୧୩ ତାରିଖର ଏକ ଶୀତ ସକାଳ । ରାସ୍ତାଘାଟ କୁହୁଡ଼ିମୟ । ଗୁନ୍‌ଗୁନ୍ ଆଉ ଠୁମୁରୀ କାର ଝରକା ବାଟେ ଅପଲକ ଆଖିରେ ଅନାଇଛନ୍ତି ବାହାରକୁ । କଟକ ପରେ ଛତିଆ ଆସିଲା । ଦୂରରୁ ଦେଖାଯାଉଛି ଛତିଆ ମନ୍ଦିର । ପିଲା ଦୁହିଁଙ୍କ ମନରେ ଅସରନ୍ତି ପ୍ରଶ୍ନ । ଛତିଆ ପରେ ପରେ ଚଣ୍ଡିଖୋଲ ପଡ଼ିଲା । ଗାଡ଼ିର ବେଗ ସହିତ ପିଲା ଦୁହେଁ ଖୁସିରେ ଅଧୀର ହୋଇପଡୁଛନ୍ତି । କେତେବେଳେ ଆମେ ବାଲେଶ୍ୱରରେ ପହଞ୍ଚିବା ବୋଲି ବ୍ୟସ୍ତ କରି ପକାଇଲେଣି । ରାସ୍ତାର ଦୁଇ ପାଖରେ ନାନାବିଧ ଫୁଲଗଛ ସହିତ ଦେବଦାରୁ, ଝାଉଁ ଏବଂ ଯୁକାଲପଟାସର ଘଞ୍ଚ ଜଙ୍ଗଲ । ଚଣ୍ଡିଖୋଲରେ ଆମ ଗାଡ଼ି ଅଟକିଲା । ଡ୍ରାଇଭର ଚା' ପିଇବ । ଗୁନ୍‌ଗୁନ୍ ଏବଂ ଠୁମୁରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଆସିଥିବା ସେଣ୍ଟଡ୍‌ର ଏବଂ ଜାମ୍ ସକାଳର ଜଳଖିଆ ଭାବରେ ସେ ଦୁହିଁଙ୍କୁ ଦେଲି । ଭାରି ସୁଆଦିଆ ହୋଇଛି ବୋଲି ଗୁନ୍‌ଗୁନ୍ କହିଲା । ମୁଁ ବି ଅଳ୍ପ ଟିକିଏ ଖାଇନେଲି । କାରଣ ବାଲେଶ୍ୱରରେ ପହଞ୍ଚିବା

ପାଇଁ ଆହୁରି ଅଡ଼େଇ ଘଣ୍ଟା ଲାଗିବ ।

ଚଣ୍ଡିଖୋଲ ପାଖରେ ପାହାଡ଼ ଦେଖୁ ପିଲାଦୁହେଁ ପଚାରିଲେ

ଏଠାରେ କି ମନ୍ଦିର ଅଛି ? ଆମକୁ ଆଉ ଦିନେ ଚଣ୍ଡିଖୋଲ ବୁଲାଇ

ନେବ । ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲି - ଆମ ଓଡ଼ିଶାରେ ଏତେ ସୁନ୍ଦର ସୁନ୍ଦର ସ୍ଥାନ

ସବୁ ଅଛି ଯେ ଦେଖିଲେ ସରିବନି । ଚଣ୍ଡିଖୋଲ ପାଖରେ ମହାବିନାୟକ ଶିବ ମନ୍ଦିର

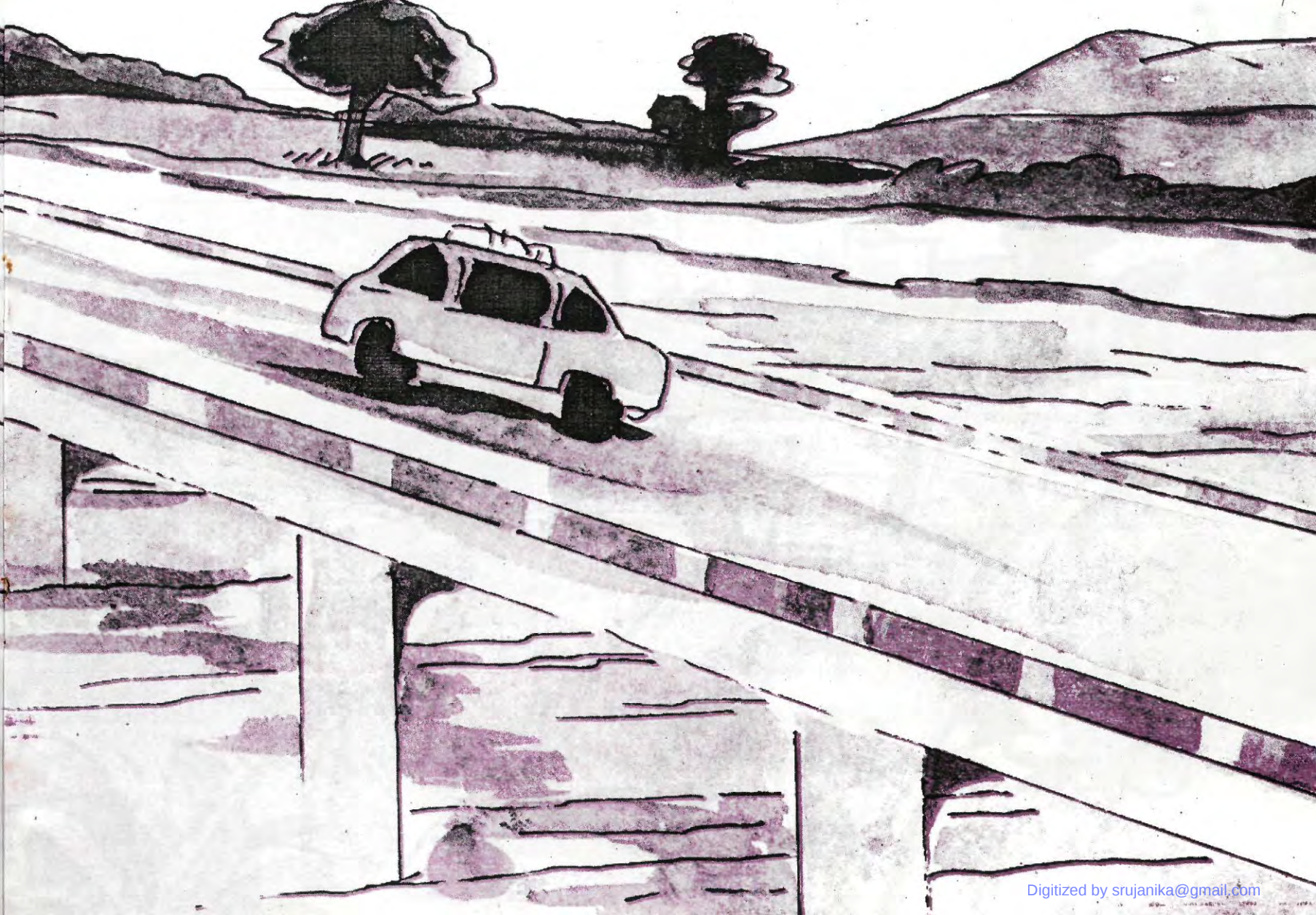
ଅଛି । ସେଠାରେ ସୁନ୍ଦର ସୁନ୍ଦର ଝରଣା ବି ଅଛି । ଝରଣା ଏବଂ ବଡ଼ ବଡ଼ ଗଛ ପାହାଡ଼ ଦ୍ଵାରା

ଆବୃତ ଥିବାରୁ ସେ ସ୍ଥାନ ଖୁବ୍ ଶୀତଳ । ଖରାଦିନେ ତମ ଦୁହିଁଙ୍କୁ ନେଇଯିବି । ଚଣ୍ଡିଖୋଲ ପରେ ପରେ

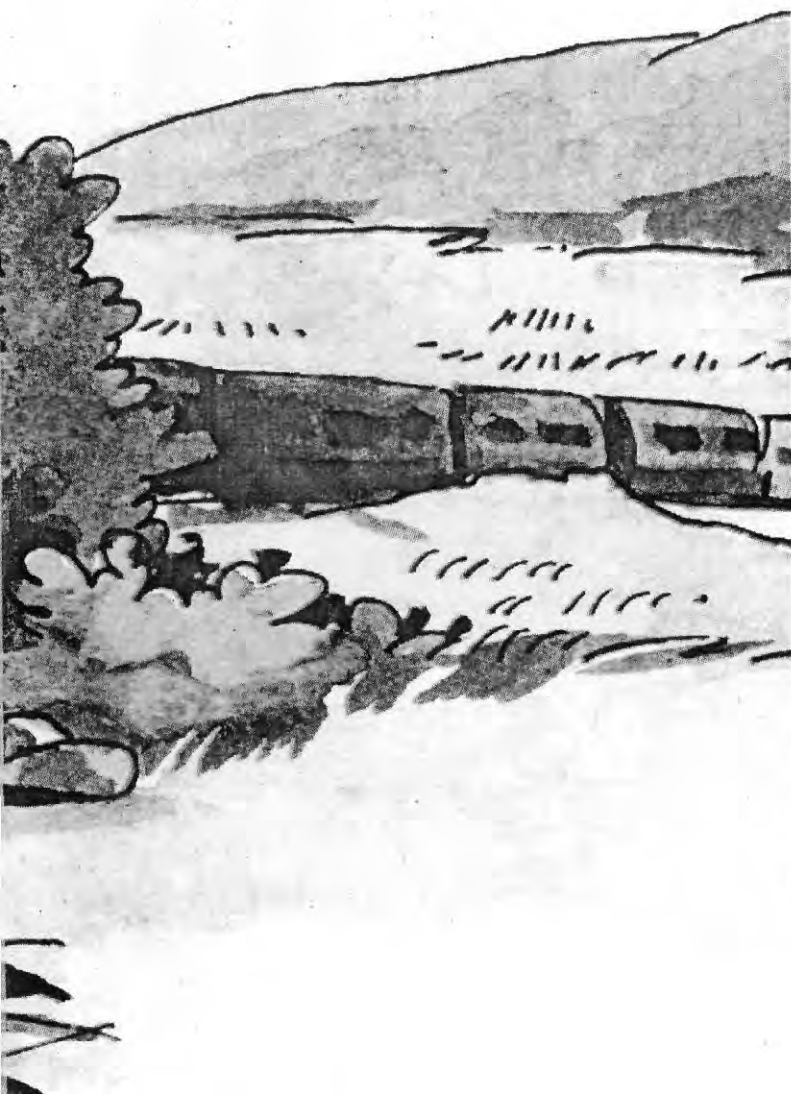
ଖରସ୍ରୋତା ପୋଲ ପଡ଼ିଲା । ଏତେ ବଡ଼ ନଈ ଦେଖୁ ପିଲା ଦୁହେଁ ପାଟିକଲେ ନଈ ନଈ ବୋଲି । କେତେ ବଡ଼ ନଈ ।

ମୁଁ କହିଲି ଏହି ନଈର ନାଁ ଖରସୁଆ - ଏହାପରେ ଆସିବ ବୈତରଣୀ ନଈ । ବୈତରଣୀ ମଧ୍ୟ ଖୁବ୍ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ନଈ । ତା

ପୋଲ ମଧ୍ୟ ଏହିପରି ବଡ଼ । ବୈତରଣୀର ପାଣି ଖୁବ୍ ପବିତ୍ର ବୋଲି ଆମେ ବିଶ୍ଵାସ କରୁ । ଏହି ନଈମାନଙ୍କ

ସଂପର୍କରେ ଅନେକ ଗପ ଅଛି । ବାଲେଶ୍ୱରରୁ ଫେରିଲା ପରେ କହିବି ।
ଆମ ଗାଡ଼ି ବୈତରଣୀ ପାର ହୋଇ ଉଦ୍‌କ ପାଖାପାଖି ହେଲାଣି ।
ଗୁନ୍‌ଗୁନ୍ ପଚାରୁଛି ଉଦ୍‌କରେ କଣ କିଛି ନଇ ନାହିଁ ? ମୁଁ କହିଲି
ଉଦ୍‌କର ନଇର ନାଁ ସାଲନ୍ଦୀ । ଖୁବ୍ ଛୋଟ ନଇ । ବାଲେଶ୍ୱରରେ
ପ୍ରବାହିତ ବୁଢ଼ାବଳଙ୍ଗ ନଇ ଆକାରରେ ଏତେ ବଡ଼ ନ ହେଲେ ବି
ବର୍ଷାଦିନେ ଏହି ନଇ ସବୁ ପ୍ରଚଣ୍ଡ ରୂପ ଧରନ୍ତି । କେତେ ଗାଁ ଗଣ୍ଡା
ଭାସିଯାଏ । କେତେ ଜୀବଜନ୍ତୁ ମରି ଯାଆନ୍ତି ।

ଜାତୀୟ ରାଜପଥ ଛାଡ଼ି ଆମ ଗାଡ଼ି ବାଲେଶ୍ୱର ସହର ଭିତରକୁ
ପଶୁଛି । ଆଗରେ ଲେଉଲକ୍ରେସିଂ ପଡ଼ିଛି । ଟ୍ରେନ୍ ଆସୁଛି ବୋଧହୁଏ ।
ଆମ ଗାଡ଼ି ସେଠାରେ ଅଟକିଲା । ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଗାଡ଼ି ମଧ୍ୟ ଅଟକିଥିଲା ।
ସମୟ ଏଗାରଟା ବାଜିବ । ଶୀତଦିନ ବୋଲି ପୂରାପୂରି ଶୀତ ଛାଡିନାହିଁ ।
ଲେଉଲକ୍ରେସିଂ ପାଖାପାଖି କେତେ ଧାନ ବିଲ । ଧାନ ବିଲ ଉପରେ
ଧଳାଧଳ ବଗମାନଙ୍କର ମେଳା । ଗୁନ୍‌ଗୁନ୍ ଏବଂ ଠୁମୁରୀ ଆନନ୍ଦରେ

ବିହ୍ୱଳ ହୋଇ ଯାଉଛନ୍ତି । ଭୁବନେଶ୍ୱରରେ ସେମାନେ ଏତେ ଗୁଡ଼ାଏ ବଗ ଏକାଠି
କେବେ ଦେଖି ନଥିଲେ । ବଗମାନଙ୍କ ସହିତ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପକ୍ଷୀମାନେ ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି ।
ଇଏ ଆଉ ଗୋଟିଏ ଜଗତ । ଏଠାରେ ଚଢ଼େଇ, ଫୁଲ, ନଈ ଏବଂ ପାହାଡ଼ମାନେ
ଅଛନ୍ତି । କେତେ ସୁନ୍ଦର ଲାଗୁଛି ଏ ସମୟ । ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ୟମନସ୍କ ହୋଇ ଯାଉଥିଲି ।
ଟ୍ରେନ୍ ଆସୁଛି ଭୟଙ୍କର ଶବ୍ଦ କରି । ଟ୍ରେନ୍ ଗଲା ପରେ ଗେଟ୍ ଖୋଲିଲା । ଠୁମୁରୀ
ଆଉ ଗୁନ୍‌ଗୁନ୍ ଖୁବ୍ ସାନ ଥିଲାବେଳେ ଥରେ ବାଲେଶ୍ୱର ଆସିଥିଲେ । ତେଣୁ
ବାଲେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ନୂଆ ନୂଆ ଲାଗୁଛି । ଭୁବନେଶ୍ୱରରୁ ବାଲେଶ୍ୱର ଦୀର୍ଘ
ସାଢ଼େ ତିନିଘଣ୍ଟାର ଯାତ୍ରା ପରେ ଆମ ଗାଡ଼ି ପହଞ୍ଚିଲା ବାଲେଶ୍ୱରର ‘ବାଗ୍
ବୃନ୍ଦାବନ’ରେ । ବାଗ୍ ବୃନ୍ଦାବନ ଏକ ସ୍ଥାନର ନାମ । ଏଇ ବାଗ୍ ବୃନ୍ଦାବନରେ
ଗୁନ୍‌ଗୁନ୍‌ଙ୍କ ଜେଜେବାପା ଘର କରିଛନ୍ତି । ଘରର ପଛ ପାଖରେ ଗୋଟାଏ ବିରାଟ
ପୋଖରୀ । ପକ୍କା ଘାଟ । ତୁଳସୀ ଚଉଁରା । ତୁଳସୀ ଚଉରା ଆଉ ପାଖକୁ ସପେଟା,
କରମଙ୍ଗା, ଓଡ଼ ଏବଂ ପଣସ, ଜାମୁ, ବେଲର ବଗିଚା । ପୋଖରୀ ଚାରିପାଖରେ
ଆମ୍ବ ଏବଂ ନଡ଼ିଆ ଗଛ । କେତେ ପ୍ରକାରର ଆମ୍ବ । କେଉଁ ଆମ୍ବ କଞ୍ଚାଖାଇ ତ
ଆଉ କେଉଁଟା ଆଖୁରସ । ଆମ୍ବପଲ୍ଲୀ ଇତ୍ୟାଦି ।

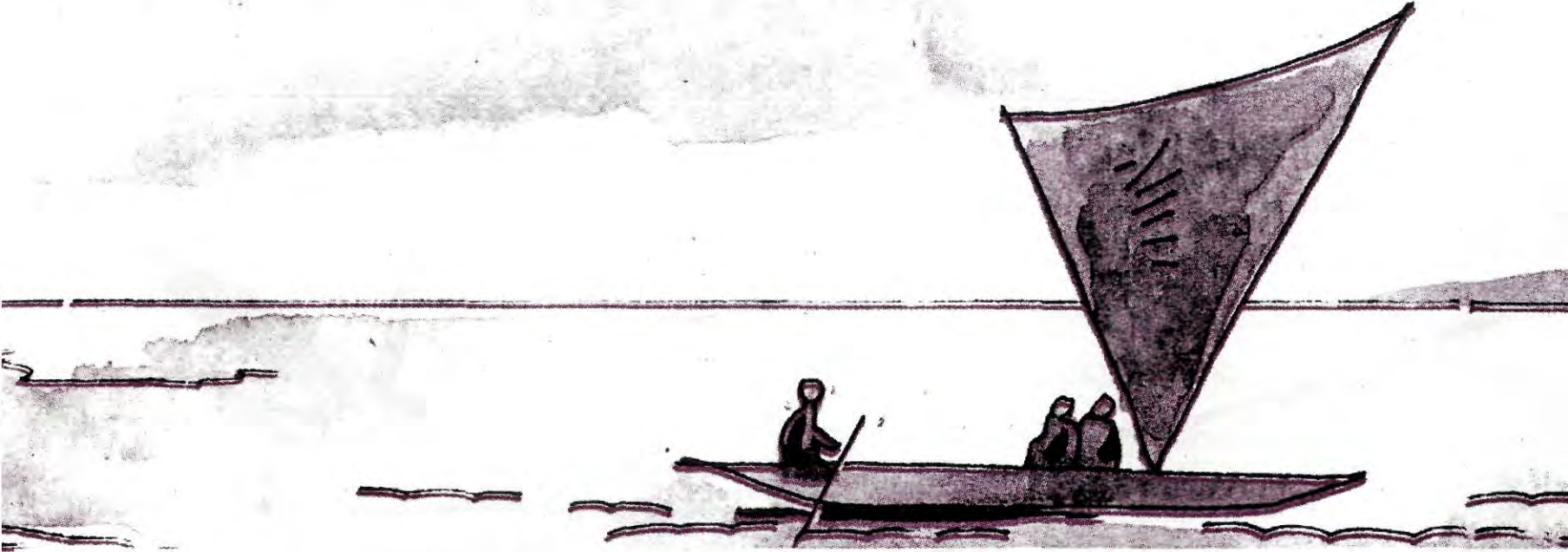
ଫଳ ବଗିଚା ପରେ ପରେ ଫୁଲ ବଗିଚା । କଞ୍ଚନ, ସିଙ୍ଗାରହାର,
ମଧୁମାଳତୀ, ସୁଗନ୍ଧରାଜ ପରି ବଡ଼ ବଡ଼ ଫୁଲ ଗଛ ସହିତ ମଲ୍ଲୀ,
ଚଗର, ଗୋଲାପ ବି ରହିଛି । କହିବାକୁ ଗଲେ ଘରଟି ଗୋଟିଏ
ସୁନ୍ଦର ବଗିଚା ଭିତରେ । ଗୁନ୍‌ଗୁନ୍ ଆଉ ଠୁମୁରୀ ଏତେ ସୁନ୍ଦର ଘର
ଆଉ ବଗିଚା ପ୍ରଥମେ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ଭୁବନେଶ୍ୱରରେ ଘର ଥିଲେ
କଣ ହେବ ଏତେ ବଡ଼ ବଗିଚା କାହିଁ । ଠୁମୁରୀ ତ ଖୁଆପିଆ ଭୁଲିଯାଇ
ବଗିଚାରେ ବୁଲିବାକୁ ଚାଲିଗଲାଣି । କେଉଁଠି କରମଙ୍ଗା ପାଟିଛି ତ
ଜାମୁରୁଳ ପାଟି ଟହଟହ ଦେଖାଯାଉଛି । ଏତେ ସବୁ ଫଳ କିଏ
ଖାଏ ? ପଚାରୁଛି ଠୁମୁରୀ । ବାଡ଼ ସେପାଖରେ ଲମ୍ବା ଲମ୍ବା କଣ୍ଟା
ପତ୍ର ଦେହରେ ଯେଉଁ ଫଳଟି ରହିଛି; ତା' ନାଁ କଣ ବୋଲି ଗୁନ୍‌ଗୁନ୍
ଆଖି ବଡ଼ କରି ପଚାରୁଛି । ତା' ନାଁ ସପୁରୀ । ଏତିକି ଜାଣିନୁ ? ତାକୁ
ଅନାରସ ମଧ୍ୟ କହନ୍ତି । ଶୁଭ୍ରା ଖୁତୀଙ୍କ ପୁଅ ଜୁବୁଲି କହିଲା । ଜୁବୁଲି
ଗଛରୁ ପାଟିଲା ଜାମରୁଳ ତୋଳି ଗୁନ୍‌ଗୁନ୍ ଆଉ ଠୁମୁରୀଙ୍କୁ ଖାଇବାକୁ

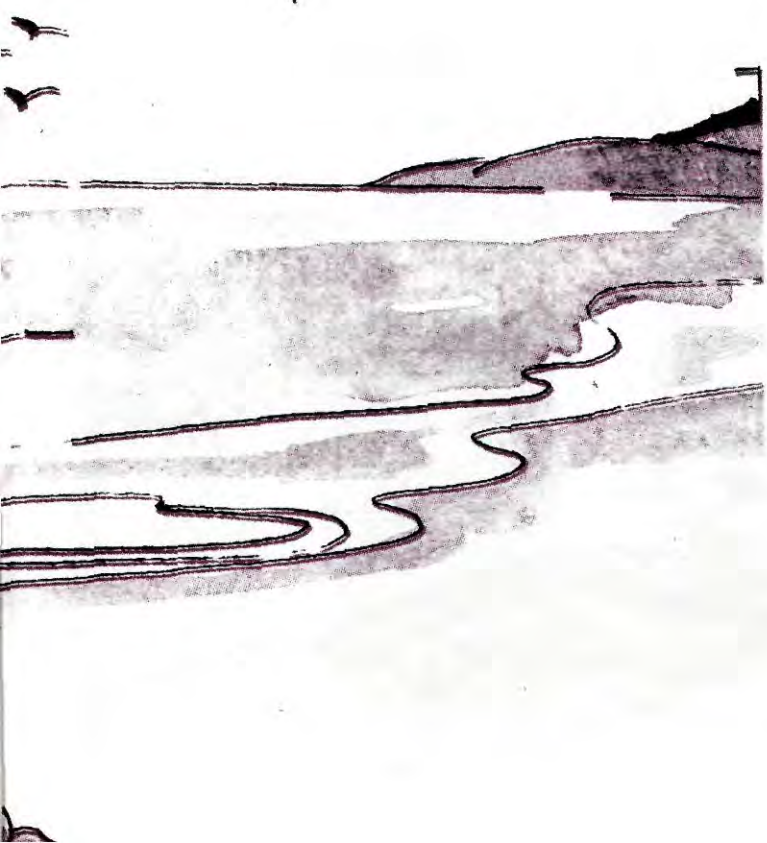
ଦେଲା । ଆଃ କେତେ ମିଠା ଏ ଫଳ ସବୁ । କେତେ ସୁନ୍ଦର ଏ ପୋଖରୀ । ତା'ଦେହରେ
ନାଲି ନାଲି କଙ୍କଟ ମାନ ଅତି ଚମତ୍କାର ଦେଖାଯାଉଛି । ପୋଖରୀର ପକା ଘାଟରେ ଦୁହେଁ
ବସିଲେ କିଛିବେଳ । ମାଆ ତେଣେ ବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇ ଗଲେଣି । କୁଆଡ଼େ ଗଲେ ବୋଲି
ଜୁବୁଲିକୁ ପଚାରିଲେ । ଶୁଭ୍ରା ଖୁଡ଼ୀ ରନ୍ଧାରନ୍ଧି କରି ଅପେକ୍ଷା କରିଛନ୍ତି ଖାଇବା ପାଇଁ । ଖୁଡ଼ୀ
କହିଲେ ତମେ ଖାଇସାରି ବିଶ୍ରାମ ନେଲା ପରେ ସିନା ଚାନ୍ଦିପୁର ବୁଲିଯିବ ? ଏବେ ସମୟ
ଦୁଇଟା ପାଖାପାଖି ହେବ । ଦାଦାଖୁଡ଼ୀଙ୍କର ସ୍ନେହ ଆଦର ବୋଲା କଥାରେ ଗୁନ୍‌ଗୁନ୍ ଆଉ
ଠୁମୁରୀ ହାତଗୋଡ଼ ଧୋଇ ଖାଇବା ଟେବୁଲରେ ବସିଲେ । ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରିୟ ଖାଦ୍ୟ ରନ୍ଧା
ହୋଇଛି ଦେଖୁ ଆନନ୍ଦରେ ପୋଛିପାଛି ଖାଇଲେ ସବୁ - ଶେଷରେ ଥିଲା କ୍ଷୀରି । ତାକୁ ବି
ଖାଇଲେ । ଗୁନ୍‌ଗୁନ୍ କହିଲା - ମାଆ ତମେ ଏଇ ପ୍ରକାର କ୍ଷୀରି କରିଦେବ ଭୁବନେଶ୍ୱର
ଗଲେ । ଖୁଡ଼ୀଙ୍କ କ୍ଷୀରି ଅମୃତ ପରି ଲାଗୁଛି । ଖାଇସାରି ଟିକିଏ ଗଡ଼ପଡ଼ ହୋଇ ଚାନ୍ଦିପୁର
ଯିବାକୁ ବାହାରିଲେ । ସାଙ୍ଗରେ ଶୁଭ୍ରାଖୁଡ଼ୀ, ଜୁବୁଲି, ମୁଁ ଏବଂ ପିଲା ଦୁହେଁ । ଚାନ୍ଦିପୁର
ସମୁଦ୍ରକୂଳ ଏକ ଦର୍ଶନୀୟ ସ୍ଥାନ ବୋଲି ଗୁନ୍‌ଗୁନ୍‌ଙ୍କ ଶିକ୍ଷୟତ୍ରୀ ସେଦିନ ଶ୍ରେଣୀରେ କହୁଥିଲେ ।
ମାଳ ମାଳ ନାଲି କଙ୍କଡ଼ାରେ ବେଳାଭୂମି ଭର୍ତ୍ତି ହୋଇଯାଇଥାଏ । ଦୂରରୁ ସାଧବ ବୋହୂ ପରି
ଦେଖାଯାଉଛନ୍ତି । ପାଖକୁ ଗଲାମାତ୍ରେ ଗାତରେ ପଶିଯାଉଛନ୍ତି । ଗୁନ୍‌ଗୁନ୍ ଆଉ ଠୁମୁରୀ ପୁରୀ

ସମୁଦ୍ର ଦେଖୁ ଥିଲେ । ପୁରୀରେ କୁଆଡେ ଅଣ୍ଡର କରେଷ୍ ଥାଏ । ଗାଧୋଇଲା ବେଳେ ସମୁଦ୍ର ଭିତରକୁ ଟାଣି ନେଇଯାଏ । ଶୁଭ୍ର ଖୁଡ଼ୀ କହିଲେ ଚାନ୍ଦିପୁର ସମୁଦ୍ର କୂଳରେ ଅଣ୍ଡର କରେଷ୍ ନାହିଁ । ଠୁମୁରୀ ଆଉ ଗୁନ୍‌ଗୁନ୍ ବେଳାଭୂମିରେ ମନଇଚ୍ଛା ଖେଳିଲେ । ଢେଉକୁ ଛୁଇଁବାକୁ ଗଲାବେଳେ ଢେଉ ଦୂରକୁ ଦୂରକୁ ଘୁଞ୍ଚି ଯାଉଥାଏ । ପୁଣି କୂଳକୁ ଚାଲି ଆସୁଥାଏ । ସାରା ଭାରତରୁ ପର୍ଯ୍ୟଟକମାନେ ଚାନ୍ଦିପୁର ଆସନ୍ତି ବୁଲିବା ପାଇଁ । ଜଳବାୟୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ପାଇଁ ଏ ସ୍ଥାନ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅନୁକୂଳ । ବଡ଼ ବଡ଼ ବିଦ୍ୟୁତ ଚାଳିତ ଡଙ୍ଗା ଦେଖି ଠୁମୁରୀର କୌତୂହଳର ସୀମା ରହିଲାନି । ସେ ଖୁଡ଼ୀକୁ ପଚାରିଲା ଏତେ ବଡ଼ ବଡ଼ ନୌକା ସମୁଦ୍ରରେ ବୁଡ଼ିଯାଏନି କେମିତି । ଖୁଡ଼ୀ କହିଲେ ଏଗୁଡ଼ିକୁ ମାଛମରା ନୌକା

କୁହାଯାଏ । ଏମାନେ ଗଭୀର ସମୁଦ୍ର ଭିତରକୁ ଯାଇ ମାଛ ଧରନ୍ତି । ଏହି
ମାଛସବୁ ପଶିମବଙ୍ଗ, ବିହାର ପ୍ରଭୃତି ରାଜ୍ୟକୁ ଯାଇଥାଏ । ଏହା ଖୁବ୍
ଲାଭଜନକ ବ୍ୟବସାୟ । ଦଳଦଳ ପର୍ଯ୍ୟଟକମାନେ ବେଳାଭୂମିରେ
ବୁଲୁଥିବାର ଦେଖାଗଲା । ଚାନ୍ଦିପୁରରେ ଓଡ଼ିଶା ସରକାରଙ୍କ ତରଫରୁ ଟୁରିଷ୍ଟ
ଗେଷ୍ଟହାଉସ୍ ସବୁ ନିର୍ମାଣ କରାଯାଇଛି । ତାହାକୁ ପାଳୁନିବାସ କୁହାଯାଏ ।
ଏହି ପାଳୁନିବାସରେ ରହିବା ପାଇଁ ଆଗରୁ ରିଜର୍ଭ୍‌ରେସନ କରାଯାଇଥାଏ ।
ଏହା ବ୍ୟତୀତ ଅନେକ ଡାକବଙ୍ଗଳା ମଧ୍ୟ ରହିଛି ।

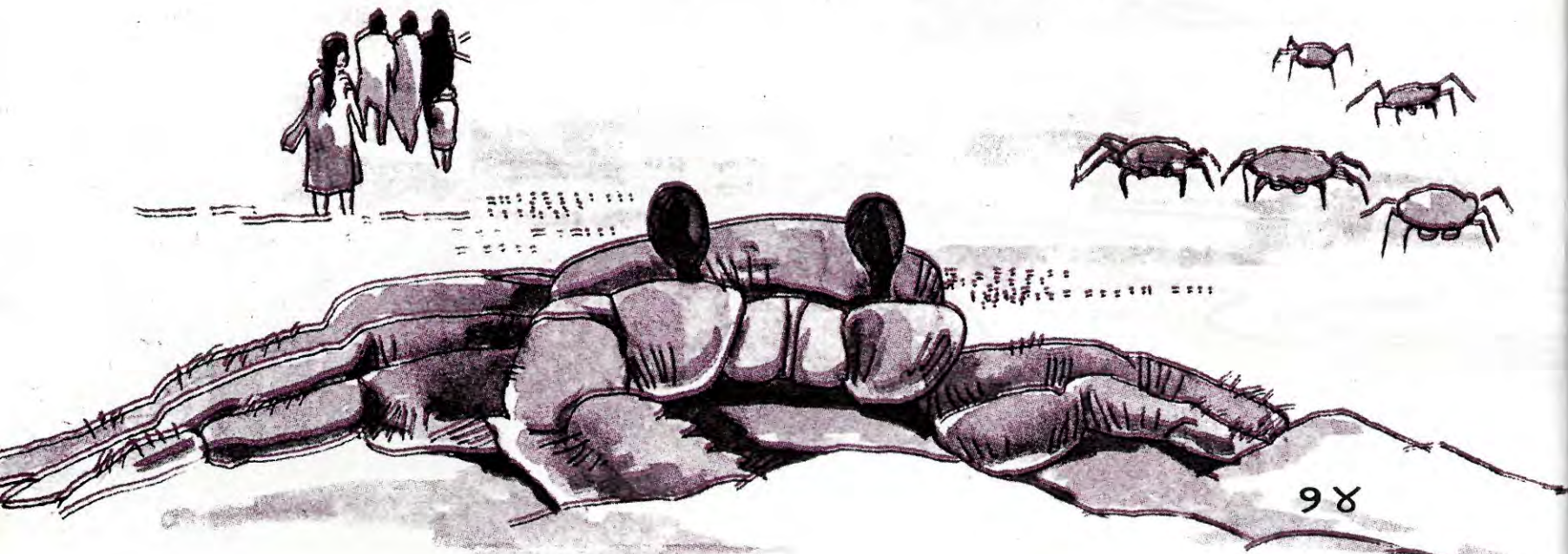
ସନ୍ଧ୍ୟା ହୋଇ ଆସିଲାଣି । ମୁଁ କହିଲି ଏଥର ଫେରିଯିବା । ବାଲେଶ୍ଵରରୁ
ଚାନ୍ଦିପୁର ପହଞ୍ଚି କିଲୋମିଟର । ଅଧଘଣ୍ଟା ଲାଗିବ ଘରେ ପହଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ।

ଗୁନଗୁନ ଆଉ ଠୁମୁରୀଙ୍କ ମୁହଁ ଶୁଖିଯାଇଛି । ଥକିଗଲେଣି । ଶୀଘ୍ର ବାଲେଶ୍ୱର ଫେରିଯାଇ ଶୋଇପଡ଼ିବ ।
ଆସନ୍ତାକାଲି ସକାଳେ କ୍ଷୀରଚୋରା ଗୋପୀନାଥ ଦେଖିବାକୁ ଯିବା ।

ଚାନ୍ଦିପୁର, ତାର ଝାଉଁବଣ, ସମୁଦ୍ର କଙ୍କଡ଼ା ସବୁ ପଛରେ ରହିଗଲାଣି ।

ପ୍ରୀତମପୁରୀ

୧୨୫, ଆଚାର୍ଯ୍ୟବିହାର, ଭୁବନେଶ୍ୱର

ମନୋରମା ବିଶ୍ୱାଳ ମହାପାତ୍ରଙ୍କର ଶିଶୁସାହିତ୍ୟ ସମ୍ଭାର

ଧନି ହୁମୁମୁନିଃ ନନ୍ଦପିମ

ଡକ୍ଟର ମନୋରମା ବିଶ୍ୱାଳ ମହାପାତ୍ର

ଲିଟୁମ୍ ବୋଲି ପିଲାଟିଏ

ମନୋରମା ବିଶ୍ୱାଳ ମହାପାତ୍ର

